

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jan Køpke Christensen mente, at Enhedslisten havde taget fejl af SF. Han påpegede, at SF er unionstillhænger, og sandt er det jo, at SF har den opfattelse, at man ligesom kan reformere og forbedre Unionen, og så skal den såmænd nok ende med at blive god nok, hvor vi andre har den opfattelse, at vi ikke får løst problemet, før vi får afskaffet den union – den udemokratiske og centralistiske størrelse, som de bygger op dernede. Og i det spørgsmål er SF og Enhedslisten dybt uenige. Det er der ingen grund til at lægge skjul på.

Jeg tror, hr. Jan Køpke Christensen må have misforstået, hvad jeg sagde, hvis han kunne tro, at vi på den måde havde ladet os besnære af SF, for det, som jeg sagde at jeg var glad for – og det vil jeg gerne gentage – var, at hr. Holger K. Nielsen sagde, at SF vil kæmpe med næb og kløer for at fastholde de fire undtagelser. Jamen vi vil gerne samarbejde med SF om at sikre dette punkt: at de fire undtagelser bliver fastholdt fuldt ud hele vejen igennem, også som en del af resultatet af regeringskonferencen, og jeg forstod, at det var Fremskridtspartiet også med på.

Det, som jo er Enhedslistens sigte med at stille en forespørgsel om de fire undtagelser, er netop at sikre, at vi får så mange mandater som muligt bag ved det synspunkt – og helst jo da også regeringsmandater. Det er jo faktisk det, det går ud på: at trække regeringen væk fra et nationalt kompromis med Venstre og De Konservative. Det lykkes nok ikke, for regeringen slinger jo ned ad unionsglidebanen, og dag for dag underordner den sig mere og mere Venstre og De Konservative.

Jeg er slet ikke uenig med hr. Jan Køpke Christensen i bedømmelsen af situationen – overhovedet ikke. Jeg ville bare gerne klargøre, at vi nærer ingen illusioner om SF, men vi samarbejder gerne med SF om at fastholde de fire undtagelser.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Steen Gade fra SF havde travl med at korrekse mig omkring miljøet. Se, det jeg sagde, og det, jeg reagerede på, var en bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen, som lød noget i retning af det her: Økonomisk vækst truer med at fjerne grundlaget for livsbetingelserne.

Ja, hvis verden er statisk og produktionen kører videre, som den gjorde i går. Men det er jo

ikke tilfældet, og det er i hvert fald slet ikke tilfældet i de frie markedsøkonomier, hvor der er ægte demokrati. Der sker hele tiden en teknisk udvikling, som bliver presset frem af et ønske fra befolkningerne om rene madvarer, om ren luft, om ren jord, om rent vand. Det fungerer, og den danske befolkning hører til en af de mest miljøbevidste – ikke den mest – men en af de mest miljøbevidste befolkninger i Vesteuropa, og det påvirker jo produktionen, så fremtidens økonomiske vækst vil selvfølgelig i stigende omfang være en miljøvækst, som er bæredygtig. Det er det, jeg reagerer imod: at økonomisk vækst ligesom skulle være noget negativt. Økonomisk vækst er også vækst i service, det er også vækst i røgfilterproduktion f.eks. Det er noget, der gør miljøet bedre og ikke ringere. Så lad være med bare at bruge begrebet økonomisk vækst som noget, der automatisk er miljøfremmende. Vi lever heldigvis i et dynamisk samfund, et frit samfund og et markedsorienteret samfund. Der vil disse miljøkrav fra befolkningerne slå igennem, og derfor er der ikke nogen dommedag forude.

Jan Køpke Christensen (FP):

Regeringen kan jo absolut ikke beskyldes for at bruge åbningstalen til at præsentere visioner for det kommende år, selv om statsministeren formåede – det må jeg erkende – at nævne alle befolkningsgrupper med så smukke ord, at det næsten kunne få øjnene til at løbe i vand.

Jo, der var løfter til alle, og jeg understreger alle grupper i den danske befolkning, men det er tydeligt, at regeringen tror, at danskerne alle lider af korttidshukommelse. Jeg tror dog, at vælgerne husker de mange smukke løfter fra sidste år om faldende skattetryk og løfter om, at det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats her i samfundet, løfter, der er brudt, hvorved regeringen endnu en gang har bidraget til det, der er så uhyggeligt, nemlig at der er faldende tillid til det politiske system, en tillid, der netop er så hårdt brug for at få genoprettet.

Nu begynder så som bekendt skuespillet om næste års finanslov og det på et tidspunkt, hvor der for alvor er ved at komme gang i hjulene i dansk erhvervsliv. Vilkaerne for en virkelig fornuftig finanslov burde være til stede, men i stedet har den socialdemokratiske regering meldt ud med et underskud på over 30 mia. kr. på statsbudgettet. Dermed fortsætter altså den gældsætning, der efter Fremskridtspartiets mening er en bombe under den danske vel-